

वा० रा०

॥१०२॥

क्षुरं तद्वन्निरितं शरमित्यर्थः ॥ तं संधाय विचचारेत्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सफेनं फेनसहितं दीनदीनया अतिशयितदीनया दीनसदृशावा ॥ १४ ॥
औषधीमिव संजीवनौषधीमिव अन्वेषसि अन्वेषसे ॥ १५ ॥ १६ ॥ अहं सीतामभ्यवपन्नः सीतापरित्राणमुद्दिश्याभिगतः मया रावणश्च रणे विध्वंसितरथच्छत्रो धरणी

आ० का०

कुहोरामः शरंघोरं संधाय धनुषिक्षुरं ॥ ततः पर्वतकूटाभं महाभागं द्विजोत्तमं ॥ ९ ॥ ददर्श पतितं भूमौ क्षतजार्द्रजटायुषं ॥ तं दृष्ट्वा गिरिशृंगं
गाभं रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ १० ॥ अनेन सीता वैदेही भक्षितानां त्रसंशयः ॥ गृध्ररूपमिदं व्यक्तं रक्षोभ्रमतिकाननं ॥ ११ ॥ भक्षयि
त्वा विशालाक्षीमास्ते सीतां यथा सुखं ॥ एनं वधिष्ये दीमाग्रैः शरैर्धैरैरजिह्वगैः ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वाभ्यपतद्गृध्रं संधाय धनुषिक्षुरं ॥ कुहोरामः
समुद्रांतां चालयन्निव मेदिनीं ॥ १३ ॥ तं दीनदीनया वाचा सफेनं रुधिरं वमन् ॥ अभ्यभाषत पक्षी सरामं दशरथात्मजं ॥ १४ ॥ यामो
षधीमिवायुष्मन् अन्वेषसि महावने ॥ सा देवी मम च प्राणारावणे नोभयं हतं ॥ १५ ॥ त्वया विरहिता देवी लक्ष्मणेन च राघव ॥ ह्रियमा
णामया दृष्ट्वा रावणेन बलीयसा ॥ १६ ॥ सीतामभ्यवपन्नो हं रावणश्चरणे प्रभो ॥ विध्वंसितरथच्छत्रः पतितो धरणीतले ॥ १७ ॥ एतदस्य
धनुर्भग्नमेते चास्य शरास्तथा ॥ अयमस्य रणे रामभग्नः सांग्रामिकोरथः ॥ १८ ॥ अयं तु सारथिस्तस्य मत्पक्षनिहतो भुवि ॥ परिश्रान्तस्य
मे पक्षौ छित्त्वा खड्गेन रावणः ॥ १९ ॥ सीतामादाय वैदेहीमुत्पपात विहाय सं ॥ रक्षसानिहतं पूर्वं मानं हंतुं त्वमर्हसि ॥ २० ॥ रामस्तस्य तु
विज्ञाय सीतासक्तां प्रियां कथां ॥ गृध्रराजं परिष्वज्य परित्यज्य महद्दनुः ॥ २१ ॥ निपपाता वशो भूमौ रुरोद सह लक्ष्मणः ॥ द्विगुणीकृतता
पार्तो रामो धीरतरोपि सन् ॥ २२ ॥

तले पतितश्च कृतः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ तस्य स्वरूपं विज्ञाय सीतासक्तां सीतासंबद्धां कथां च श्रुत्वा ॥ २१ ॥

द्विगुणीकृततापार्तः सीतावियोगजः जटायुवधजः तापश्चेति तापस्य द्वैगुण्यं तेनार्तो बभूवेति शेषः ॥ २२ ॥

॥१०२॥